

DEZBATEREA ȘTIINȚIFICĂ „FUNCTIILE SOCIALE ALE DISCIPLINELOR SOCIALE ȘI POLITICE”

Secția de sociologie a Academiei de Științe Sociale și Politice a inițiat și organizat în ziua de 30 Ianuarie 1980 dezbaterile științifice cu tema *Funcțiile sociale ale disciplinelor sociale și politice*. La dezbateri au participat cercetători, cadre didactice din învățământul universitar, specialiști din domeniul științelor sociale și politice. Lucrările au fost deschise de prof. dr. Constantin Ionescu, membru al A.S.S.P., care a subliniat importanța deosebită a acestei teme, științelor sociale și politice, în actuala etapă de dezvoltare a țării, revenindu-le sarcini sporite în formarea omului nou, cu o conștiință înaltă, făuritorul vastei opere de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate. Adoptarea la Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român a unui Program-directiv de cercetare științifică oferă cadrul propice mobilizării tuturor eforturilor pentru ca știința să avanseze cu un cincinal dezvoltarea societății noastre. În acest context, științele sociale și politice au rolul de a determina și identifica noi căi de dezvoltare economică și socială a țării.

În comunicarea *Rolul și funcțiile științelor politice, politicii externe și a științei dreptului internațional în evoluția relațiilor mondiale contemporane*, prof. dr. Dumitru Mazilu a precizat rolul științelor politice în elaborarea strategiei și tacticii politicii externe, în aprecierea actelor și faptelor de politică externă și în corectarea și influențarea relațiilor internaționale. Științele politice sint chemate să contribuie la elucidarea marilor probleme cu care se confruntă omenirea: consolidarea păcii, înfăptuirea dezarmării și stabilirea unei noi ordini economice și politice internaționale, fundamentarea căilor principale de combatere a subdezvoltării, de diminuare a decalajelor dintre țări prin stabilirea unor măsuri concrete.

Știința dreptului și cea a relațiilor internaționale au un rol deosebit în degajarea tendințelor obiective ale restructurării relațiilor economice internaționale, conceperea unor modele adecvate noulor cerințe în diviziunea mondială a muncii, perfecționarea structurilor sistemului internațional.

În aprecierea evoluției funcțiilor științelor politice, autorul distinge, în principal, două tendințe: una care susține calea unor schimbări radicale și aparține mai ales țărilor în curs de dezvoltare, și alta care arată că ne aflăm într-o etapă care reclamă doar o adaptare a vechilor relații internaționale. Autorul susține că o nouă ordine economică și politică mondială este necesară nu numai pentru țările în curs de dezvoltare, ci pentru toate statele, ridicarea țărilor în curs de dezvoltare reflectându-se asupra tuturor, schimbarea fiind calitativă. În acest sens, este necesar un dialog multilateral, iar acesta ar trebui să fie rolul științelor politice, al dreptului internațional.

Contribuția țării noastre, a gândirii tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, la dezvoltarea și înfăptuirea funcțiilor științelor politice s-a concretizat într-o analiză prospectivă, prin dezvoltarea momentelor de încordare și a căilor practice de realizare a schimbării. De asemenea, un aport efectiv a fost adus la perfecționarea activității O.N.U., militând pentru sporirea atribuțiilor Adunărilor Generale O.N.U. și a altor organisme internaționale, democratizarea relațiilor internaționale fiind absolut necesară ca o condiție a destinderii și a creșterii nivelului de trai al popoarelor.

Prof. dr. Ion Drăgan a subliniat, în comunicarea *Modalități de organizare a legăturii dintre cercetarea socială și practica socială*, rolul de factor motor al revoluției științifice și tehnice în etapa actuală, științelor sociale revenindu-le, de asemenea, un rol important în realizarea progresului social. În acest sens, cercetarea socială trebuie să devină instrument de planificare și programare socială și să fundamenteze actul decizional, impunându-se regindirea noțiunii de aplicabilitate în științele sociale, printr-o mai bună corelare a cercetării aplicative cu cea fundamentală.

Trebuie promovate cercetările pluridisciplinare, deoarece, prin integrarea cercetărilor sociale și economice cu cele ale altor specialități, se va putea realiza aprofundarea cunoașterii realităților sociale și a modalităților de perfecționare, dar și anticiparea dezvoltării.

Pentru sporirea eficienței cercetării sociale, se apreciază ca o etapă importantă realizarea la nivelul județelor a unui laborator de cercetări sociale care să antreneze forțele existente pe plan local. Permanentizarea unei activități de cercetare pe plan local ar oferi o mai bună cunoaștere a problemelor specifice actuale și de perspectivă cu care se confruntă județul în procesul construcției socialiste, contribuind la o integrare mai bună a cercetării în profil teritorial (la nivel județean).

În comunicarea *Funcția socială a dreptului de familie socialist român*, dr. Maria I. Eremia a marcat rolul funcțiilor evaluative și normative ale dreptului, dialectica acestora și necesitatea perfecționării legislației. Normele dreptului de familie reglementează relațiile dintre soți și cele matrimoniale. Diversitatea situațiilor ce trebuiesc reglementate impune din partea reprezentanților legalității o înaltă pregătire profesională și conștiință morală. Complexitatea fenomenelor sociale reclamă studii interdisciplinare, dinamica realității sociale, continua dezvoltare socioeconomică, creșterea nivelului conștiinței sociale, democratizarea vieții sociale impunând regindirea și perfecționarea dreptului și legalității socialiste. În ansamblul social, familia are un rol important în realizarea individului, de aceea dreptul de familie socialist român, prin continua perfecționare și adaptare la noile realități, trebuie să contribuie la întărirea rolului familiei în societatea noastră socialistă.

În cadrul discuțiilor, numeroși participanți au abordat cu profundă angajare numeroasele

aspecte legate de integrarea cercetării cu învățământul și producția, de realizarea unor cercetări interdisciplinare. Astfel, s-a considerat necesar ca în domeniul științelor sociale cercetarea să fie orientată spre problemele fundamentale, aprofundându-se studierea lor. De asemenea, să se realizeze o colaborare superioară în munca pe echipe, promovindu-se cercetarea interdisciplinară, antrenându-se și organele de decizie printr-o participare efectivă în toate etapele cercetării. Majoritatea vorbitorilor au recunoscut importanța realizării unor cercetări interdisciplinare, precizându-se că o conlucrare eficientă se poate realiza printr-o bună coordonare a tuturor specialiștilor, cit și prin depășirea unor dificultăți subiective de integrare.

Din intervențiile participanților la dezbateri s-a degajat cu claritate ideea că funcțiile sociale ale științelor sociale și politice nu sînt imuabile, au un conținut specific în orinduirea socială și etape istorice diferite, fapt ce presupune o confruntare și o delimitare față de varietatea situațiilor existente pe plan mondial. Cercetătorii, lucrătorii din domeniul științelor sociale trebuie să militeze pentru afirmarea sociologiei românești, izvoită din realitatea societății noastre, care să ofere o imagine proiectivă a realității sociale, răspunzînd necesităților etapei actuale de dezvoltare economico-socială a țării.

Maria Lazăr

ȘTIINȚA ȘI CONTEMPORANEITATEA

— Sesiune științifică — 22 februarie 1980 —

Sub egida Academiei R. S. România și a Academiei de Științe Sociale și Politice s-au desfășurat lucrările sesiunii științifice intitulată *Noile realizări în domeniul științei și tehnologiei și noile aspecte ale impactului lor social*, la care au participat academicieni, specialiști, cercetători și alte cadre cu muncă de răspundere și preocupări în acest domeniu.

În deschiderea lucrărilor, prof. univ. Mihnea Gheorghiu, președintele Academiei de Științe Sociale și Politice, s-a referit la semnificația acestei problematice care se înscrie într-o temă mai amplă, *Știința și contemporaneitatea*, continuînd preocupările

anterioare, oferind cu acest prilej cadrul propice afirmării unor puncte de vedere interesante la controversatele aspecte privind rolul și locul revoluției științifice și tehnice contemporane. Comunicările prezentate la celelalte sesiuni și-au găsit o mai largă valorificare, prin publicarea în opt volume apărute în Editura politică.

În același timp, s-a arătat că în prezent se manifestă tendința de a despărți știința de aspectele axiologice, favorizînd primejdia unui nou dogmatism ce duce la un impas epistemologic, prin discontinuități create între predicția și proiectarea proceselor sociale. Documentele Congresului al XII-lea al Partii

dului Comunist Român, conferă științei un rol important în progresul economico-social al țării noastre, condițiile materiale, precum și cadrul instituțional creat favorizând dezvoltarea cercetării științifice.

Progresul înregistrat în știință a constituit un adevărat salt în domenii, ca electronica, informatica, cibernetica, bionica etc., iar aplicarea rezultatelor științei impune cunoașterea consecințelor în scopul prevenirii unor efecte secundare negative, pentru ca noile cuceriri ale științei să nu fie folosite în scop distructiv.

În comunicarea *Unitatea științei*, acad. Octav Onicescu afirmă caracterul unitar al științei. Prin multiplele forme de manifestare, realitatea face parte din existența noastră, iar elementele sale componente pot fi în același timp și aspecte ale gândirii noastre. Cele trei elemente fundamentale ale științei: numărul, întinderea (spațiul), timpul, redau dialectica continuu-discontinuu.

Prof. Dumitru Ghișe, în comunicarea susținută, *Corelația dintre știință și filozofie*, s-a referit la corelația recunoscută din cele mai vechi timpuri. Orice om de știință este dominat de o filozofie, deși s-ar părea că în științele moderne nu ar fi loc pentru filozofie. Incompatibilitatea între știință și filozofie nu există decât în filozofia antiștiințifică care nu dispare spontan din câmpul gândirii științifice. Desigur, se poate face filozofie fără știință, dar există pericolul unui purism, ca și știință fără filozofie, fără ca filozofia să contribuie la realizarea unei teorii în ansamblul cunoașterii. Atât știința cât și filozofia pot avea o existență proprie, dar ele nu se pot dezvolta separat decât „autopedepsindu-se”.

La inteligența artificială și consecințele ei s-au referit prof. dr. ing. Valter Roman și prof. Mihai Drăgănescu în comunicarea *Evoluția inteligenței artificiale, a inteligenței umane și a corelației dintre ele. Consecințe sociale ale tehnologiei și inteligenței artificiale*. Referindu-se la corelația dintre inteligența umană și cea artificială, prof. M. Drăgănescu arată că principiile de funcționare ale celor două tipuri de inteligență sunt diferite, inteligența naturală lucrând continuu, iar cea artificială discontinuu. Autorul a apreciat că dacă ar exista egalitate între inteligența artificială și umană, atunci ar fi posibilă modelarea cibernetică a omului, fapt până acum nerealizat. Fiind o importanță descoperire a omului, inteligența artificială poate să răspundă intereselor vitale ale omului, fără a-l domina.

Referindu-se la noua epocă, care se va baza pe noile realizări ale științei și tehnicii, prof. dr. ing. Valter Roman arată că deși există păreri divergente privind inteligența artificială, realizările obținute până în prezent îndreptățesc să întrevădem posibilitatea unei

inteligențe artificiale. În era revoluției tehnico-științifice apar noi direcții în știință, noi ramuri în tehnică, se elaborează și dezvoltă noi procese tehnologice, noi forme de organizare a muncii și de conducere a producției. Perspectivele noilor tehnologii trebuie studiate mai ales în societatea socialistă, care creează condiții superioare, obiective și subiective, dezvoltării științei și tehnologiei.

În contextul actual al crizei energetice mondiale, acad. Remus Răduț a abordat, în comunicarea *Energii primare la început de valorificare, problema resurselor energetice din țara noastră și a valorificării lor superioare*, având în vedere sarcinile care revin oamenilor de știință prin *Programul-directivă de cercetare științifică în condițiile unei crize mondiale de materii prime și energie*. În acest sens, cercetarea din țara noastră este orientată spre lărgirea bazei de materii prime și resurse energetice, exploatarea lor prin mijloace eficiente, precum și lărgirea cercetării în spațiile neinvestigate încă.

În comunicarea *O controversă la problema a biologiei contemporane: ingineria genetică*, Ion Moraru se referă la rezultatele cercetării biologice, care caută să ofere cele mai eficiente soluții la unele probleme cu care se confruntă omenirea: penuria alimentară, combaterea unor boli genetice ș.a. În acest sens, ingineria genetică dispune de o tehnologie care permite modificarea controlată a materialului biologic. Sunt cercetători care manifestă rezerve față de posibilitățile ingineriei genetice, totuși rezultatele obținute până în prezent infirmă o asemenea predicție sceptică. Ingeria genetică dispune de mari posibilități și își poate aduce un real aport la dezvoltarea economico-socială.

În comunicarea sa *Impactul economic și social al microelectronicii*, Vasile Baltag a marcat cea de-a doua revoluție industrială, care a dus la reducerea consumurilor, a costurilor și la o schimbare a structurilor industriale. Amploarea pătrunderii microelectronicii în societate impune evaluarea efectelor sale în scopul dirijării acestui fenomen. Având în vedere că extinderea microelectronicii ar putea avea și unele efecte secundare, precum apariția unor noi boli profesionale, reducerea contactelor umane, ele pot fi depășite sau evitate prin întreprinderea din timp a unor măsuri.

În comunicarea *Microbiologia — impactul asupra științei și aplicațiile tehnologice*, Gh. H. Zarnea apreciază infinita și diversă lume a bacteriilor și virusurilor ca o sursă uriașă de studiu pentru rezolvarea unor probleme umane la care ingineria tehnică își poate aduce aportul său. În acest sens, pentru valorificarea superioară și eficientă a posibilităților oferite de microbiologie se impune găsirea celor mai

adecvate mijloace de a se asigura pregătirea lucrătorilor prin asimilarea celor două specialități.

Revoluția științifică și tehnică a influențat profund întreaga dezvoltare economico-socială, arată prof. N. N. Constantinescu în comunicarea *Teoria valorii-muncă și RST*, încit se pune întrebarea dacă munca nu și-ar fi pierdut valoarea datorită automatizării, inteligenței artificiale. Autorul precizează că producția nu se poate realiza fără aportul omului. Ca producător colectiv, omul este coordonatorul general al procesului productiv, conferindu-i situația pe o treaptă superioară a muncii sociale. O țară este mai dezvoltată cu cât știe să dezvolte muncitorul productiv-colectiv-modern, orice investiție în cercetarea științifică contribuind la progresul economic. Constructorul societății din actuala etapă de dezvoltare a țării noastre este muncitorul productiv-colectiv-modern, în care este inclus și cercetătorul.

Referindu-se la unele *Probleme ale informatizării societății*, Marius Guran a arătat importanța adaptării informaticii în țara noastră, în funcție de cerințele concrete. În țările în curs de dezvoltare, informatizarea ridică numeroase probleme, realizându-se prin transfer sau prin transplant, cu o semnificație politică deosebită. Prin dimensiunile internaționale ale informatizării apar o serie de probleme privind colaborarea și contribuția

efectivă pe care o poate aduce la edificarea unei noi ordini economice și politice internaționale.

Prin comunicarea *Automatizarea flexibilă și roboșii industriali*, Adrian Davidoviciu a expus modul cum se poate realiza simbioza dintre inteligența umană și cea artificială. S-a referit la numeroasele avantaje ale automatizării, ca înlocuirea omului în locuri de muncă dificile (temperaturi ridicate sau scăzute, grad sporit de toxicitate sau pericolitate ș.a.) și la unele activități repetitive sau care solicită un mare efort fizic. Omul va rămâne, însă, singurul capabil să răspundă eficient complexelor probleme ridicate de producția modernă.

În încheierea lucrărilor, acad. Gheorghe Țițeica a menționat importanța problemelor dezbătute în acest cadru, care vor fi amplu tratate într-un volum ce va apărea la Editura politică, și a subliniat rolul deosebit pe care-l are știința în realizarea istoricelor hotărâri ale Congresului al XII-lea al partidului. Știința s-a dovedit a fi și este un factor motor al dezvoltării, o cale principală de asigurare a progresului social. Astăzi, noile aspecte ale dezvoltării științei și tehnologiei și a impactului ei asupra construcției societății socialiste sînt de o importanță vitală în dezvoltarea țării.

L.M.

PRIMUL SEMINAR NAȚIONAL DE SOCIOLOGIA MEDICINEI

Gătaia, Timișoara, 1980

În ziua de 16 februarie a.c. s-a desfășurat, la Spitalul de psihiatrie Gătaia-Timișoara, primul Seminar național de sociologia medicinei, care a reunit o serie de sociologi din rețeaua de psihiatrie.

Cu acest prilej s-au analizat probleme legate de locul și rolul sociologului în rețeaua psihiatrică, ca și posibilitățile și perspectivele sociologiei în această ramură medicală.

Inițiatorul acestui seminar, conf. dr. Ștefan Stossel, referindu-se la aspectele metodologice ale sociologiei în domeniul medical, remarcă unele inconveniente ale acestora, cum ar fi insuficienta elaborare pentru cerințele cercetării psihiatrice a unor concepte (de exemplu, *anomia*), lipsa unor cercetări sociologice care să confrunte incidența bolii psihice (înțeleasă ca fapt social) față de celelalte

forme de comportament deviant. S-a evidențiat faptul că există prea puține lucrări sociologice autohtone în direcția stabilirii naturii determinismului social al bolilor psihice, mai ales în ceea ce privește demonstrarea insuficienței a caracterului grupal al referințelor psihopatologice.

În urma dezbaterilor s-au conturat câteva teme largi de studiu pentru sociologii care activează în rețeaua psihiatrică: studiul grupelor sociale aflate sub presiunile unor tendințe de diversificare, respectiv de omogenizare, și problema *outsiders*-lor, calificarea bolnavului ca bolnav și a grupului care acceptă bolnavul, descoperirea valențelor patogenetice ale grupurilor sociale, problema redevenirii și recuperării bolnavilor psihici.

Din discuțiile purtate cu privire la activitatea nemijlocită a celor prezenți la Seminar, au reieșit valențele teoretice și metodologice ale sociologiei și capacitățile ei de alianță cu medicina psihiatrică. S-a arătat că sociologul poate și trebuie să se integreze într-o formulă de activitate pluridisciplinară. S-a subliniat, totodată, necesitatea unor schimburi de experiență privind identificarea unor metode comune de lucru, utilitatea în acest sens a întrunirilor periodice ale sociologilor din rețeaua de psihiatrie, elaborarea unui îndrumător de documentare socială pentru activitatea de asistență socială a bolnavilor psihici, stabilirea unui barem minimal de activități care să contribuie la colaborarea cu medicii, psihologii, juriștii și asistentele sociale din rețea, sublinierea rolului sociologului în activitatea profilactică, de dispensarizare și recuperare.

Acest program de activitate a rezultat, în mod nemijlocit, din actuala diversitate a activității sociologilor a căror contribuție se întinde de la catagrafierea patologiei psihiatrice până la socioterapie și apoi la reabilitarea socioprofesională a bolnavilor. Un moment central al prezenței sociologilor în unitățile cu profil psihiatric sînt atelierele de ergoterapie, unde se pot constata noi tipuri de ordonare grupală și noi argumente privind natura socială a suferințelor psihice.

Avînd o largă participare și contribuind nemijlocit la îmbunătățirea activității teoretice și practice a sociologiei medicinei, primul Seminar național a constituit o reușită pe care o dorim realizată și în continuare.

Sociolog Ana Chiș
Laboratorul de sănătate mintală
Timișoara

FORȚELE SUBIECTIVE ALE SOCIALISMULUI

masă rotundă — Tavtat — Iugoslavia, octombrie 1979

Continuînd tradiția începută cu cîțiva ani în urmă, revista iugoslavă „Socialist in the World” a organizat, între 1-5 octombrie 1979, în localitatea Tavtat, cea de-a patra masă rotundă anuală.

După aprecierile oficiale ale organizatorilor, la Conferință au participat peste 120 de personalități din peste 65 de țări de pe toate continentele: 53 participanți din Europa (fără Iugoslavia); 25 participanți din America Latină; 22 participanți din Africa; 18 participanți din Asia; 6 participanți din S.U.A.; 1 participant din Australia.

Delegațiile nu au fost egale ca număr. Cele mai numeroase au fost din Italia (7); Franța (6); S.U.A. (6); Spania (5); Portugalia, Brazilia, Chile (cîte 4 fiecare). Majoritatea delegațiilor au fost constituite din 2 membri. Din țările socialiste au participat cîte 2-3 specialiști din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacia, R. D. Germană, R. P. Polonă, U. R. S. S., Cuba și prima dată la această masă rotundă (care se desfășoară regulat de 4 ani) a participat și un cercetător din R. P. China cu statut de observator. Delegația țării noastre a fost formată din prof. univ. dr. Marin Voiculescu, de la Academia „Ștefan Gheorghiu”, și prof. univ. dr. Mihai Achim, de la Universitatea din Cluj-Napoca.

O prezență mult mai mare au avut-o reprezentanții țărilor în curs de dezvoltare,

ca: Benin, Bolivia, R. D. Yemen, Iran, Costa-Rica, Paraguay, Uruguay, Tanzania și Zambia.

Prin materialele prezentate la reuniune, ca și prin discuțiile purtate, s-a realizat o mai bună cunoaștere a pozițiilor existente, o confruntare critico-teoretică, o mai bună cunoaștere a practicii revoluționare și a tradiției teoretice, a gândirii socialiste contemporane în general.

Dintre temele dezbătute, au reținut atenția: *relația dintre comuniști, socialiști și social-democrați în etapa actuală și în viitor, în diverse zone și țări ale lumii: orientările de stînga și cele catolice (ținîndu-se cont și de aripa progresist-radicală din cadrul catolicismului contemporan); relația dintre partidele și alianțele de stînga și mișcările sindicale: relația pluralism-democrație în prezent și în perspectiva împlinirii revoluției socialiste etc.*

Tema eurocomunismului dezbătută în mod deosebit de reprezentanții ai Franței, Italiei, Spaniei, Belgiei și Portugaliei care au recunoscut că eurocomunismul, care a început cu destul aplomb numai cu cîțiva ani în urmă, nu este încă bine delimitat în conținut și nu se bucură de o arie prea largă de influență. Apărătorii eurocomunismului au pus accentul pe democrație, pluralism, democrația informației, a formelor preconizate de cucerirea puterii etc. Discuții s-au purtat, de asemenea,

asupra pretențiilor „absurde” ale „ortodoxiei marxiste”, ale adepților unui „marxism academic”, ale unui „leninism stalinizat”.

Multe comunicări și intervenții ale reprezentanților unor țări capitaliste au analizat documentat criza capitalistă ca o criză, în același timp, a structurilor sociale, politice, juridice, criză care necesită tactici și metodologii noi, adecvate din partea forțelor de stînga, în lupta pentru realizarea unor alianțe viabile contra forțelor de dreapta, pentru crearea premiselor unei revoluții de substanță pe calea socialismului.

Relația *revoluție social-politică — revoluție tehnico-științifică* a reținut atenția atît a unor cercetători sau militanți de stînga din țările capitaliste, cît și a unor participanți din țările în curs de dezvoltare. A fost relevată străduința unor administrații din țările capitaliste de a depăși anumite tare ale crizei economice induse prin R.S.T. în sistemul capitalist, în ciuda faptului că prin propaganda statului bunăstării și din promisiunile unor școli sau unor personalități ale doctrinelor economice, cum a fost, de pildă, Keynes, nu a mai rămas nimic. În comunicările cu rolul R.S.T. în lumea contemporană, reprezentanții mai multor țări în curs de dezvoltare au demascât formele și metodele folosite de numeroase țări puternic dezvoltate din lumea capitalistă pentru a îngreuna accesul țărilor din Africa,

Asia, America Latină la tehnici și tehnologii moderne printr-un sistem de prețuri exorbitante.

Ideea că socialismul se construiește în funcție de particularitățile interne ale diferitelor zone și regiuni ale lumii a fost acceptată unanim.

Această idee a luat o asemenea formă și extensiune, încît existența unor elemente de generalitate în mișcarea socialistă nu numai că nu a fost pusă în termeni practici (în afara unor raportări abstracte la marxism), dar, mai mult, nici nu a lăsat posibilitatea întrevederii lor sau a importanței lor.

Reprezentarea destul de largă a partidelor comuniste, muncitorești și a altor mișcări la această „masă rotundă”, precum și compoziția delegațiilor a dovedit existența unei necesități reale de apropiere, de unitate a mișcării comuniste și muncitorești pe baza respectării independenței fiecărui partid și a respectării pozițiilor sale particulare.

Delegația noastră a prezentat comunicarea *Trăsături ale noii ordine în R.S.R. și o scurtă intervenție privitoare la raportul obiectiv-subiectiv, intern-extern în revoluția socialistă.*

Martin Voiculescu

Academia „Ștefan Gheorghiu”